

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥
उत्तंक उवाच भवतारक्षणं कार्यं तत्तावत्कर्तुमर्हसि ॥ निरुद्धिन्नावयंराजं स्वल्पसादाद्भवेमहि ॥ ११ ॥ त्वया हि पृथिवीराजन रक्ष्यमाणामहात्मना ॥ भविष्यति
निरुद्धिन्नावयंराजं तुमर्हसि ॥ १२ ॥ पालने हि महान्धर्मः प्रजानामिह दृश्यते ॥ न तथा दृश्यते ऽरण्ये माभूत्ते बुद्धिरीदृशी ॥ १३ ॥ ईदृशो न हिराजं द्रधर्मः क्वचन दृश्य
ते ॥ प्रजानां पालने यो वै पुराराजर्षिभिः कृतः ॥ १४ ॥ रक्षितव्याः प्रजाराज्ञा तास्त्वरक्षितुमर्हसि ॥ निरुद्धिन्नावयंराजं तुमर्हसि ॥ १५ ॥ ममाश्रमसमीपे
वैसमेषु मरुधन्वसु ॥ समुद्रो बालुकापूर्ण उज्जालक इति स्मृतः ॥ १६ ॥ बहुयोजनविस्तीर्णो बहुयोजनमायतः ॥ तत्र रौद्रो दानवेंद्रो महावीर्यपराक्रमः ॥ १७ ॥
मधुकैटभयोः पुत्रौ धुंधुनाम सुदारुणः ॥ अंतर्भूमिगतो राजन्वसत्यमितविक्रमः ॥ १८ ॥ तं निहत्य महाराज नवं त्वंगं तुमर्हसि ॥ शेतलोकविनाशाय तप आस्था
यदारुणं ॥ १९ ॥ त्रिदशानां विनाशाय लोकानां चापि पार्थिव ॥ अवध्यो देवतानां हि देत्यानामथ रक्षसां ॥ २० ॥ नागानामथ यक्षाणां गंधर्वाणां च सर्वशः ॥
अवाप्य सर्वराजन् सर्वलोकपितामहात् ॥ २१ ॥ तं विनाशय भद्रं ते माते बुद्धिर तोन्यथा ॥ प्राप्स्यसे महतीं कीर्तिं शश्वतीमव्ययं ध्रुवां ॥ २२ ॥ क्रूरस्य तस्य स्वप
तो बालुकां तां हितस्य च ॥ संवत्सरस्य पर्यं ते निःश्वासः संप्रवर्तते ॥ २३ ॥ यदा तदा भूश्चलति स शैलवनकानना ॥ तस्य निःश्वासवाते न रज उद्भूयते महत् ॥ २४ ॥
आदित्यपथमाश्रित्य स साहं भूमिकंपनं ॥ स विस्फुल्लिगं सज्वालं धूममिश्रं सुदारुणं ॥ २५ ॥ तेन राजन् शक्रो मितस्मिन्स्था तुं स्व आश्रमे ॥ तं विनाशय राजं द्रलो
कानां हितकाम्यया ॥ २६ ॥ लोकाः स्वस्था भविष्यंति तस्मिन् विनिहते ऽसुरे ॥ त्वं हितस्य विनाशाय पर्याप्त इति मे मतिः ॥ २७ ॥ तेजसा तव तेजश्च विष्णुराप्यायिष्य
ति ॥ विष्णुना च वरोदत्तः पूर्वमममहीपते ॥ २८ ॥ यस्तं महासुरै रौद्रं वधिष्यति महीपतिः ॥ तेजस्तं वैष्णवमिति प्रवेक्ष्यति दुरासदं ॥ २९ ॥ तत्तेजस्त्वं समाधाय राजं
द्रभुविदुः सहं ॥ तं निषदय राजं द्रैतं यं रौद्रं पराक्रमं ॥ ३० ॥ न हि धुंधुर्महातेजास्तेजसात्पेन शक्यते ॥ निर्दग्धं पृथिवीपालसहिवर्षशतैरपि ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहा
भारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्यापर्वणि धुंधुमारोपाख्याने द्वाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ४३ ॥
षिरुत्तं केनापराजितः ॥ उत्तंकं कौरवश्चेष्टकृतां जलिरथा ब्रवीत् ॥ १ ॥ न ते भिगमनं ब्रह्मन्मोघमेतद्भविष्यति ॥ पुत्रो ममायं भगवन्कुबलाश्व इति स्मृतः ॥ २ ॥

भारतमावदीपे द्वाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ ४३ ॥

स एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥

स एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥